

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

UN TRIMESTRE

Dins Espanya: una pesseta.
Fora d'Espanya: dues pessetes.Redacció i Administració
General Barceló, — 1. — 2.^a
PALMA DE MALLORCA

LA AURORA

Surt cada dissapte per donar ventim i altres herbes an es qui s'ho guany

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

A Manacor: Ca-Mestre Antoni Fiol Ferrer, 5.—Ca-l'amo Andreu Alcover, Plaça del Palau, 2.

A Palma: Llibreria d'En Guasp, Morey, 6.—Taller d'encuadernacions d'En Francesc Ferrer, Sta. Eulària, 25.—Llibreria Ernest Frau, Bressa.—Llibreria d'Alomar y Fontdevila, Bressa.

Parla En Revenjoli. Escoltan i oïren

Perxades

N'haurem d'arrambar unes quantes an es grans noinguns d'escriguedors de s'«Animalot pudent» i an ets altres escriguedoretjos anticlericalexos que no saben estar que no amollin aixecs, pernades i cosses a sa Reiligió i a ses persones esglesíastiques. No hi ha remey: son un grapat de males ànimes, que es llástima com sa terra els aguanta. ¡Desgraciats d'ells, en aixamplar es potons! si no se son convertits d'hora!—No res, etzibemlos unes quantes «perxades», veyam si els-e farem entrar en si.

I

Una nova infamia des «Puput»

Es contra un des «Germans de ses Escoles Cristianes», es Germá Simeón, que es «Puput», per mentir en tot, anomena «de sa Doctrina Cristiana». Que es lo qu'ha motivada aqueixa nova infamia de s'«Animalot pudent»? E-hu direm ab ses més poques paraules possibles. Es Germá Simeón es un des professors de s'«Escola» qu'aquella Congregació té a Ciutat, i s'altra setmana succeí qu'un al·lot de s'escola no sabem quina le hi va fer, qu'ell li pegá una estreta a un bras, sens duple més forta qu'ell no volia, pero que tampoc no li havia de fer gayre matx, tota vegada que s'al·lot després se'n aná a jugar ab sos altres i llavó a passetjar ab un amic seu, com si res fos estat. Pero es vespre son pare se'n enterá; i hu va prendre tan tort, que se'n va a ses Redaccions des diaris de Ciutat per que en parlassen i després denunciá es fet an es Tribunal; pero llavó mudá's cayre a sa pedra i se va entendre ab sos; «Germans de ses Escoles Cristianes» per arretglar amistosamente tota aquella cosa i que no se'n rallás pus. Des diaris alguns se'n feren eco una mica, pero ab una forma moderada, sensa anomenar pessa.

Tot hauria acabat ab sana pau, si a Ciutat nose fos publicades «Puput», sens duple un des periòdics més noinguns d'Espanya; pero per afronta de Mallorca surt a Ciutat [es «Puput», per afronta de Mallorca i des públic que'l sostén comprantlo, ab lo qual demostrea una carronyeria i una indignitat fora mida. Ido es «Puput» ha volguda aprofitar aquesta avinentesa per moure un escàndol contra es Germá Simeón i sa meritíssima «Congregació de ses Escoles Cristianes», estesa per tants de pobles de Mallorca i que dins tots fa tant i tant de bé. ¿No es aqueixa Congregació una cosa de Deu, una institució gloriosa de l'Esglesia Catòlica? Ja li basta això an es «Puput» per odiarla de mort, per passar gust de malfamarla i calumniarla en sa persona d'un des seus individuus.

Per això, en lloc de callar com callaren altres periòdics; en lloc de guardar ses bones formes en cas de volerne parlar, com les guardaren ets altres; quant es pare de s'al·lot ja havia demanat an es periòdics que's seu gust era que suspenguessen es parlar de tal cosa, quant es pare de s'al·lot estava entès amigablement absos «Germans de ses Escoles Cristianes» per donar per mort i resolt tot lo que hi

havia hagut,—surt dissapte aquell paperot infame, tractant es Germá Simeón de «covart», d'«hipòcrita», d'«ànima de Cain», de «cor de tigre», d'«instint de fiera», de «tipo senza entranyes», «que deshonra s'hàbit que du»; i arriba a dir, mentint com l'ànima de Judes, que tal Germá havia «espenyat» un bras an aquell al·lot, i entaferrá després totes aqueixes escopinades de fel i veri, dient: «Ala, mares, maretas i maregasses que no voleu pes vostros flys professors que no sien frares, ¡mirau quin cuadro per ferhi un bon punt de meditació! ¡Duloshi a n'aquestes escoles perque no perdin sa seua ànima i qualque dia, en camvi hey deixarán es cos».

¿Ay idò? De manera que perque un mestre de ses *Escoles Cristianes* ha pagada una estreta de mans an es bras d'un al·lot, ara tots ets al·lots de ses escoles que es relligiosos tenen a Mallorca, están en perill de mort i ben esposats a «deixarhi es cos» a tals escoles? ¿E-hu veys com es *Puput* no es més qu'un *animalot*, que no sap dir més qu'*animalades*, tractantse de Reiligió o de bones costums?

Si, una volta més ha demostrat es *Puput* lo qu'es: un paperot noingú, ànima de cadafet, més mentider que ses mentides i calumniador per essencia i potencia contra sa Reiligió i totes ses persones relligioses. Si, això es es *Puput*, un embuya-fil un desvergonyit ab tota s'estensió de sa paraula, un *animalot pudent* i ver'nós que no mereix més qu'una potada.

¡Quina gloria per totes aquelles persones de relligió que tant l'encobeiren, que l'admetien i que encara n'hi ha que l'admeten dins ca-seua, donant proves d'una toixerredusa i d'una bobianeria poques vegades vistes i que no son gens bones de comprendre! ¡Hala, voltros que vos escandalisau de ses coses crues que LA AURORA a voltes diu a paperots tan noinguns com es *Puput*, i no vos escandalisau de ses calumnies, infamies i brutors que vomita continuament aqueix paperot indecent contra sa Reiligió i ses bones costums! ¡hala, grans biduins, xalauhi ab so *Puput*! ¡així vos hi demostrareu tan eynes i tan potenes com ell!

II

¡Es ferest, republicanetxos!

Ferest de tot! Figura vos que sa República de s'illa de Sto. Domingo, ha elegit per President seu s'Arquebisbe de Nove. ¡Un arquebisbe, President d'una República an es sigle XXI! ¿Que hi deys an això, grans republicanetxos anticlericalexos? Ja poreu veure si vos aplegau tots es qui potoyau per dins Espanya i si feys una protesta sa mes enèrgica contra aqueys republicans de Sto. Domingo que han tengut pit per elegir President de sa meteixa República tot un arquebisbe! ¿Que voleu que vos diga? Trop que tots vos hi haurieu d'esquitxar a Sto. Domingo per veure si feys comprendre an es republicans d'allà que no hu han fet bé d'ellegir tal President! ¡Espitxauvos hi, i no torneu que no vos enviem a demanar!

III

¡Quina tracialada de bambols i carronyes!

Ab motiu de sa mort d'En Canalejas son moltíssims que n'han fets de

grossos d'estufornos perque la Policia no impedí s'assassinat d'En Canalejas, movent gros alguer perque es Governos no castiguen i deixen fer ses mil barbaridats an es revolucionaris, i els-e deixen preparar sa Revolució ab aqueixa partida d'atentats aborronadors.—Si, culpables son d'això casi tots es Governos que hi ha haguts dins Espanya de molts d'anys ensá; pero no es sa culpa tota des Governos; es governats en tenen molta també, perque sempre qu'es sortit un Govern, animat des millors desiys de castigar es crim sense contemplacions, siga el qui siga es criminal,—en lloc de ferli costat es governats, en fan an es revolucionaris, an ets inimics de sa Societat i d'Espanya, fent així impossible tot bon Govern. Si, quant deym «tracialada de bambols i carronyes» a tots aquells mos referim que, en venir s'ocasió d'haver d'aplicar la llei an es criminals, politics o impolitics, en venir s'ocasió de que's tribunals els-e condemnen segons es crims que cometeren, llavó aquella «tracialada de bambols i carronyes» que umplen gran part d'Espanya, vuy dir, son es qui hi fan més renou i per això sembla que son tota l'Espanya, se commouen just com si fossen ses mares d'aquells criminals condemnats, i alsen un rebumbori de crits i llaments perque no apliquin an aquells criminals sa pena an-e que es tribunals els-e condemnaren. I an es qui no criden lo meteix qu'ells, an es qui no clamen per s'indult de tals criminals, les tracten de tigres, de panteres, los diuen es nom des porc. Això se va veure ben clar quant es «Tribunal Suprem de Guerra i Marina» condemná a mort aquells cinc reus des crims horribilíssims de Cullera contra es pobre Judge de Sueca i es seu Escrivã. Llavó es republicans conseguiren moure «sa tracialada de bambols i carronyes» de que parlam de tota Espanya, i lograren s'indult d'aquells cinc confreres seus qu'havien provat de proclamar sa república matant, assassinant, qu'es sa gran manera que tenen es partits republicans de demostrar inimics de «sa pena de mort»: matar, assassinar es qui los fan nosa per entrar.

No, no basta execrar i malair s'assassinat del pobre Canalejas; es necessari demostrar practicament que volem s'imperi i es reynat de sa llei i de sa justícia, que castiguen es crim, perque s'esperencia de tots es sigles i de tots es pobles mos demostrea que no es possible sa vida de sa societat humana si no's castiga es crim segons sa seua gravitat.

No, «no n'hi ha prou», diu es nostro bon confrere de Manresa *El Pla de Bages* de 29 de novembre, de qui es tot això que anam a copiar per lo ben dit i oportú qu'es: «no n'hi ha prou que aquest», es crim, «sigui eczeerat en determinades circumstancies; es la veu de la naturalesa y de la raó algunes vegades; pero moltes es la veu teatral dels comedians eternals, perque, si no fos una escena més de la comedia, aquella veu airada no emudiria quant més hauria de cridar, ai's transformaria en crits de misericordia, interposats entre'l crim y la justícia.

«Volen escriure ab lletres d'or en el Congrés el nom de'n Canalejas: está bé. ¿Pero no seria millor y més conve-

nient que al meteix temps s'escrigués ab lletres de ferro una llei de represió del terrorisme y fins de propaganda de les idees que l'informen?

«¿No sembla encara arriat el cas de que tots els que poc o molt influeixen en l'opinió pública, treballin sense'l neci temor de esser titllats de de reaccionaris, en l'empresa rectificar errors de l'opinió y en encarrilarla fora dels viaranyis a que la condeix la propaganda disolvent que es fa per tots els medis, fins per molts que en l'apariencia semblen innocents?

«Aqui no's pot fer justícia perque abans de ferla ja els de dalt y els de baix tenen por de lo que dirán a l'estranger.

«Y a l'estranger meteix ens donen eczemple de que per guarir grans llagues socials cal aplicarhi el cauteri (es foc).

«A Alemanya y a América espulsen els criminals; a Anglaterra els ametrallen; a Fransa els ataquen ab bombes de dinamita y quant els agaten vius, els guillotinen.

«A Espanya no. Aquí quant se tracta d'aplicar la llei, tothom, comensant per dalt, se sent defallir de compassió y tot son sospirs y peticions d'indult, y l'indult vé com ab lo de Sueca perque no s'alterin els mirvis dels ciutadans sensibles.

«Y la gangrena avansa perque una compassió mal entesa ha fet que'l cirurgiá's plagás de brassos no volentse fer càrrec de que val més un cos social manxol que un cos social mort.

«En Maura va preconisar la *revolució desde arriba*. Lo que ha de venir de dalt o comensar a dalt es la reacció que s'eczigeix an el poble».

¿E-hu sentiu an això tots voltros bambols i carronyes, que ab sa vostra compassió bordiesenca envers des criminals condemnats, fomentau s'impunitat des crim, fomentau es meteix crim, donau ales an es criminals per que tirin bombes que maten centenaris de persones, per que assassinin Autoritats com es Judge de Sueca i En Canalejas, President de Minisires, per que atentin contra sa vida del Rey i de tots es qui desempenyen càrrecs d'Autoritat? Tot voltros anau soyats.

IV

¿E-hu sentiu socialistetxos?

Si, escoltauhó an això que vos passa a una ciutat de França, que posa de manifest que ses vostres doctrines amb-e que voltros vos figurau qu'heu de salvar el mom i que hu heu de compondre i arretglar tot, no serveixen més que per acabarho d'esfondrar i afonar. Escoltau idò lo que diu un distingit periodista francès que baix del pseudònim de *Junius* escriu demunt es diari parisenc *L'Echo de Paris* lo següent: «Crida molt l'atenció el gran fracàs que, després d'altres significatius, está produint en els moments actuals l'ensay d'una Societat industrial socialista, fundada a Albi per la fabricació de cristall, després de la vaga violenta, iniciada dels socialistes y patrocinada enèrgicament per En Jaurés, contra la Companyia, per demostrar, deya el leader socialista, que la supressió del patronat no era una utopia (un somi), y que una gran industria podia viure y prosperar per la sola forsa de l'associació obrera.

«Gracies, en efecte, a un important

